Brassó, 1892. VIII. évfolyam. 150-ik szám. Csütörtök, december 15.

Bérmentetlen levelek el nem fogadtatnak.

Előfizetési árak:
Helyben hátsó hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre . . 7 frt 50 kr
Félévre . . . 3 „ 50 „
Negyedévre . . 1 „ 75 „
Külföldre egész évre 20 frank.

Egyes szám ára 5 kr. s kapható a kiadóhivatalban s Grosz Gusztáv lottóککلeksetárjában

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassómegyei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Kornek hivatalos közlönye.

Hirdetések felvétetnek a kiadóhivatalban

Hirdetések díja:
4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. Nagyobb és többszöri hirdetések kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyegdíj fizetendő

Nyilttéri közlemény sora 10 kr

Hirdetések és Nyilttér díjai előre fizetendők.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztőségi iroda
Brassó, Kolostor-utcza 26. szám alatt, hová a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.

A szerkesztőért felelős:
FEJER VILMOS.
Kéziratok vissza nem adatnak.

A lap kiadó-hivatala:
Brassó, Kolostor-utcza 26. sz. a.
Ide küldendők az előfizetési pénzek és hirdetések díjai.

Emke közgyülés Brassóban és Déván.

Az Emke brassómegyei választmánya e hó 18-án, vasárnap d. e. 11 órakor fogja tartani közgyülését a magyar kaszino nagytermében, melyre e helyen is felhívjuk a brassói tagok becses figyelmét.

Véletlen összetalálkozás az, hogy az Emke Hunyad vármegyei választmánya is épen e napon, épen azon órában fogja közgyülését a megye székhelyén Déván megtartani. E véletlen összetalálkozás gondolkodóba ejti a figyelmes szemlélődőt.

Déva és Brassó fóldrajzi fekvésében, társadalmi életében olyan sok a hasonlóság, melyet figyelmen kivül nem hagyhatunk.

Déván a magyar elem a tulnyomó, az imponáló, de szigetként áll az őt környező nemzetiségi áramlat közepette. Brassóban a magyar, szász és román elem csaknem egyforma számarányban állanak, nem ugyan egymással szemben mint ellenfelek, hanem egymás mellett, de a brassói magyarság is szigetként áll a megyei más ajku honpolgárok között, mint áll a dévai magyarság a megyei más ajkuak között.

Déva a magyar közművelődés kiponthja, állami elemi, polgári leány, állami főreálisiskolái valamint állami tanitóképezdéje megannyi gócpontjai a magyar közművelődésnek. Onnan oszolnak szét ama nagy területü megyébe az állam nyelvtanításának, a magyar közművelődésnek apostolai, kik hivatva vannak a Hunyadiak klasszikus földjén a magyar haza szeretetét, a magyar nyelv mint államnyelvnek terjesztését eszközölni.

A Hunyad vármegyei állami elemi iskolák leghazafiasabb küldetést teljesitik.

Brassóban a magyar közművelődés központjai szintén az állami elemi polgi. leány, kereskedelmi, középfaipari, áll. főreál és a róm kath. elemi és középiskolák. Brassómegyében a csángó falvakban szervezett állami óvódák, elemi és f. népiskolák terjesztöi fentartó közegei a magyar közművelődésnek.

Hunyad és Brassó vármegyékben a magyar elem a nem magyar ajku honpolgárok közé van ékelve s küzdve-küzd a létért, a fennmaradtatásért. Elmerülne pl. a csángóság Hétfaluban a román tengerben, ha óvódái, iskolái nem lennének, ha iskolái a román iskolákkal a versenyt kiállani nem birnák. Mindenik csángó és csángónő beszél igy is oláhul, de az oláhok és oláhnőkről nem állithatjuk, hogy ők ilyen előzékenyek volnának a magyar nyelvvel szemben és mégis a román lapok azt hirdetik, hogy ők nálunk el vannak nyomva. Nagy vakmerőség kell az efélehez, de ők ettől sem riadnak vissza. Czéljuk az uralkodásra való törekvés, a magyar elem gyöngitése, a hol csak tehetik, hogy elmondhassák idővel, hogy: „Ime Erdélyben mindenki beszél oláhul, tehát kérünk oláh közigazgatást, törvényszékeket, egyetemet, szinházat“ és Isten tudná megmondani, hogy mi mindenfélét.

Az erdélyrészi magyarságot a szemmel látható veszély, pusztulás riasztotta fel azelőtt nyolcz évvel almaiból. Be kellett látnia, hogy a kormány áldozatkészsége nem elégséges a veszély meggátlására. Igy jött segitségére a kormánynak a társadalom. E hivta életre az E. M. K. E.-et 1885-ben, a mely e nyolcz év alatt fáradhatatlan áldozatkészséget fejt ki a magyarság mentésének hazafias nagy munkájában. Nem tór az Emke senkinek nyelve ellen, de megmenti a veszni indultakat. Óvódái, iskolai, daloskörei és az egyháziaknak adni szokott évi segélyével a hazának teszi a legnagyobb szolgálatot.

Beláttak végre ezt szász és magyarok, hogy az Emke részéről veszélytől ne tartsanak. Az Emke első sorban mentő-egylet. Ezt a feladatát 8 év óta hazafiasan teljesiti. A brassói magyarság e téren az elsők sorában küzdött, áldozott csak ugy, mint a hunyadmegyei magyarság. Mind a kettőnél földrajzi helyzetéből folyik az önfentartási küzdelem jogosultsága, a mentés dicső küldetése.

E hó 18-án Brassóban és Dévan egyszerre számol be egy évi működéséről az Emke ezen két exponált választmánya. Sok az aratni való, azaz sok, nagyon sok itt is ott is a tennivaló. Meghátrálnunk nem szabad. A ki a csatatért oda hagyja, önmagát temeti el. Mi élni akarunk, mi küzdeni fogunk továbbra is Brassóban és Déván a magyar közművelődés érdekében. Kisérje mint eddig, ezután is Isten áldása hazafias munkánkat, dicsőségére édes hazánkuak, nemzetünknek!

XX.

—

Vizvezetékünk.

Már szakszerűen tárgyalva volt lapunk egyik számában városunk vizvezeték ügye Berdenics budapesti tekintélyes mérnök tanulmánya nyomán. Ujabban a bécsi szakkörök figyelme is ráirányult e kétségkivül feltünést keltő modern vizépítésre, ugyanugyan, hogy tetemes költségek árán a bécsi mérnöki szaklap azt remek rajzokban is ismertetni készül. Időzerinnek találjuk tehát az erre vonatkozó szabályrendeletet: örül városi aljegyző ur szivességéből teljjtartalmilag közölni.

Szabályrendelet

Brassó város hegyi-forrasu vezetékéből való vizhasználat iránt.

1. §. A városi hegyi-forrásu vezetékből való vizhasználat, a mennyiben ezt az illető birtok fekvése és állapota lehetségessé teszi, minden brassói ház- és földbirtokosnak, a ki magát ezen szabályzatban foglalt feltételeknek alávetni, megengedhető.

2. §. A vizszolgáltatásnál netalán beálló megszakitások a fogyasztót a várossal szemben semmiféle igényekre fel nem jogositják, ép oly kevéssé, mint azon körülmény sem, hogy a viz nem elegendő mennyiségben vagy minőségben, vagy nem a kivánt magasságig szolgáltatik.

3. §. A városi hegyi-forrásu vezetékből való vizszolgáltatás hatóságilag megvizsgált vizmérők ellenőrzése mellett történik, mely czak a város által a 10. §-ban megállapitott vizmérőbér fizetése mellett szolgáltatnak.

4. §. Minden házbirtokos, a ki a városi vezetékből vizet használni akar, tartozik — a mennyiben magát a kisdott alairási jegyzékbe már be nem jegyzete volna — szándékát az üzletvezetőséggel irásbelileg bejelentení, mitután ezen szabályzat egy példányát aláirásával elfogadja.

Az igy teljesitett bejelentés által kötelezi a fogyasztó magát egy legalább 5 évi

TÁRCZA.

A tisztartóék llonkája.

— Tárcza beszélyke. —

Irta: P. Csorba Ákos.

Komor novemberi nap volt. Vasárnap délután.

A kis város utczái zajtalanok, a sürülő ezél elől mindenki a vigan lobogó kandalló tüzétől mérsékelt légi szobába vonult.

De ha az utcza zajtalan, annál zajosabb volt a tisztartó ur háza, a hol a háziasszony névnapját ünnepelték.

A tisztartóék általános kedvelségnek örvendettek a kis városban. A tisztartó előzékeny, bár irás modoru, de nem felfuvalkodott, vendégszerető, a háziasszony mintaképe a jó magyar háziasszonyoknak, a ki maga nézett ki a konyhára, maga járt utána házi gazdaságának; és a tisztartóék szemefénye, a kedves szép Ilonka, maga a jóság, szolidság és szeretett. Mi természetesebb, minthogy az ily tagokból álló család a közszeretet tárgya lett.

Nem volt oly családi ünnepély a tisztartóéknál, a melyen a kis varos összes értelmisége fel ne kereste volna azt szerencsekivánatival, most is, midőn a tisztartóné névnapja van, együtt van az egész város.

A számtartóék, a tiszteletesék, a doktorék, a postáék, a gyógyszerészék, a notáriusék mind eljöttek, de nem maradt el a fiatalság sem, ott volt a fővárosi modort szenvelgő gyógyszerészegéd, a magát hivatott poetának képzelő jegyzői irnok, a mélabus ispán — kinek anyja csak két héttel ezelőtt halt meg — az iskola igazgatója, három tanitó és ugyannyi tanitónőtől kisérve jelentek meg, hogy kifejezték tiszteletüket a hű urnője előtt.

A tisztartóék számlottnak e látogatásra, mert alig vergődött össze az egész társaság, a háziasszony az ebédlőbe hivta meg a jelen voltakat, a hol dúsan teritték s a leginkább inyencnet is kielégitőnek ugsonna várta a vendégeket.

Természetes, hogy a régi jó magyar szokáshoz képest a felköszöntők nem maradhattak el s a társaság a legvigabb kedélyben hagyta el az ebédlőt, megoszolva három különböző szobába: az egyikben a mamák helyezkedtek el, megbeszélve egymás közt a napi eseményeket, a házi dolgokat, s kelló elkeseredettségüket nyilatkozva, a mai csélédek romlottsága felett, a másik szobában a férfiak foglalták helyet s bodor füsztöt eregetve kergették a pagátot, mig a „nagyszobában“, a hol Ilonka zongorája állott, a fiatalság rajongott oly elevenségel, mely a fővárosi vigadó termeinek séta hangversenye alkalmával, zajongásnak volokedhetott volna.

Ilonka, mint hási kisasszony kiláradhatatlan volt vendégei mulattatásában, megmutatta nekik legujabb zenemüveit, melyeket a fővárosból kapott, majd emlékkönyvét, albumát lapoztatta át vendégeivel, a kik közül nem egyszer kétszer hangzott fel a meglepetés kiáltása egyik-másik arczképnél: ah, mily jól van találva.

Mindenki részt vett a zajos társalgásban, csak Pusztai Endre, a fiatal ispán vonult vissza egy sarokba s olvasott, — a mit a nők eléggé udvariatlan dolognak tartva, a gyógyszerészek Linuskája, egy sugar szőke leány oda szólt:

— Nagyon érdekes lehet az az olvasmány, hogy a mi jelenlétünkben is annyira lekötö figyelmét ispán ur.

— Bocsánat hölgyeim, — mentegeté magát az ifju, — a „Képes Családi Lapok“ legutóbb megjelent a czak ma érkezett számát lapozom és épen egy gyönyörü költemény kötötte le figyelmemet, a mely oly kelöttleg festi a mi komor novemberünket.

— Ah, valóban? — kiáltott egyszerre három-négy hölgy.

— A „Képes Családi Lapok“ az én kedvencz ujságom, szólt most az elemi iskola harmadik osztályának tanitónéja, — valóban s lap a legszelemesebb szépirodalmi lap, s azok a gondolatok, azok a gyönyörszemek, melyek abban tele vannak, oly alkalmasak az emlékkönyvek lapjaira, hogy én már nem egyszer használtam fel azokat.

— Igazad van Gizella, erősité a számtartóék Teresije, én is azt a kedves lapot tartom, a tegnap kaptam meg csak, s igy azt a kötlemenyt még nem olvastam el, a mely a Pusztai ur figyelmét annyira lekötö.

— Én sem olvastam még, — én sem, kiáltott fel egyszerre két hölgy.

— Pusztai ur oly hatásosan tud felolvasni, jegyzé meg a hász Ilonkája, nefeledjétek szemeinek bübájával tekintve a sarokban olvasó szép barna ifjura, — ha nektek is ugy tetszik leányok, kérjük meg az ispán urat, olvassa fel azt a kötlemenyt.

— Ha parancsolják igen szivesen, s az ispán emelkedett hangon, teljesen helyes hangjelössel, mintegy szavalva, olvasta fel a kötlemönt:

„Eltün a kert tüve virága
Az esö hull, hosszu az est
Repülj el dédre kis madárka
S a zugó szélvihart nevesd.“

„S ha még sem szálsz el más vidékre
Hisz uj hazát ez ugy sem ad,
A földmivesnek nyájas esöre
Feléd int, szivesen fogad.“

„Kopogtatva szállj ablakára,
Ha zord vihar, fagy lenyeget,
S a gyermekek téli kacsoral
Mörzsét, magot szórnak neked.“

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

vásárlásaira, mely az 5 évnek lejárta után folytatólagosnak tekintendő mindaddig, míg a fogyasztó a vizhasználatot a városnak fel nem mondja.

Ezen felmondás azonban csakis félévenkint előre minden naptári év január és julius 1-ére nézve történhetik.

§. 4. A bejelentés, illetőleg az aláírási jegyzékbe való bejegyzés által a fogyasztó nem csak ezen szabályzat határozmányainak vetti alá magát, hanem minden ezen szabályzatra nézve a városi képviselet által a felsőbb hatóság helybenhagyása mellett netalán hozandó változtatásoknak, valamint a városi tiszteletű-tős által a városi tanács jóváhagyásával még kibocsátandó szabályoknak is.

Sem a vizhasználati díjak, sem pedig a vízmérőberek az első öt év alatt, a vizvezeték üzletbe helyezésétől számítva, fel nem emelhetők.

6. §. A vizhasználat iránti bejelentés valamely telekre vagy házra nézve csakis a tulajdonos vagy meghatalmazottja által történhetik.

Ha valamely fogyasztó a vizvezetékhez csatolt telket eladja, a vizcsatolás által származó kötelezettségek teljesítéséért a várossal szemben mindaddig kezességgel tartozik, míg az uj tulajdonos jogkötelező módon az ez iránti kötelezettségek teljesítését el nem vállalta.

Ha azonban valamely a vizhasználatra berendezett telek bíróilag eladatik, akkor a vizhasználatból származó a várossal szemben elvállalt kötelezettségek, ugy mint más közterhek, az uj tulajdonosra szállanak.

(Vége kör.)

A mi jó öregünk meghalt.

Még mindnyájunknak élénk emlékezetében él az a lélekemelő ünnepély, melyet mi sa brassói rom. kath. iskolánk tanitói növendékeinkkel együtt multi évi február hó 4-én Pfeiffer József rajztanitó kartársunk tiszteletére rendeztünk 80ik születési éve alkalmából. Az ünnepély maga szerény kis körben folyt le, ám elég volt ahoz, hogy mi és növendékeink ünnepelt kartársunk iránti szeretetünknek, tisztelettünknek kifejezést adhassunk. Elég volt ahoz, hogy egy esendes, de áldásos munkásságban lefolyt 80 évre terjedő életkor iránt az őszinte elismerés adóját leróhassuk Tanitványainknak pedig eléggé fölemelő szép példát mutattunk arra, hogy miként kell a tanitók iránti hálának adandó alkalommal kifejezést adni, mint kell a becsületes munkásságban megőszült fürtöket megbecsülni.

A 80 éves aggastyán akkor még viidám kedélyivel, mosolygó arczczal jelent meg az ünnepélyen; iju erővel lépett fel a pódiumra, hol kastársai és hálás tanitványai bubérkoszoruval öveztek halántékát. S most? . . . nincs többé! Testét visszadta az anyaföldnek, melyből alkoltatott; lelke Felment Atthoz ki élettünk vezérczillaga, működésünk megszentelője volt! Istenhez, kiben öszpontosult életének minden vágya reménye, boldogsága.

A megboldogult kartárs születési éve 1812 re esik. Született Csország Eger nevü városban. Édes atja katona ember volt. Talán innen az a rendszeretet, az a pontosság, melynek a megboldogult egész életén át tanúrithatatlan élve maradt. Édes anyja Pfalz Franziska, egy szintén szeri testvérnőnek volt leánya. Az ősi becsülésnak része lehetett abban, hogy a megboldogultnak lelke már gyermekkorában is a rajz- és festészetben talált legkellemesebb foglalkozast. Az elemi iskolák és 2 gymn. osztály bevégzése után egyik rokonnal, Silbermann Tamásnál látjuk a serdülő ifjut, hogy magát a rajz- és vinfestészetben gyakorolhassa. Majd meg, di dán a torokvő ifju ontudatára ébredt ama te hetségeknek, melyeket a szépmivészetek czéljára szánt az Isten lelkébe oltott: előbb a prágai, később a bécsi festészeti akadémia növendéke lett, 1830—1835-ig, tehát összesen 5 évet töltött el két akadémián. Itt nyitá meg szive-lelke a maga teljességében a szép hivatásához szükséges ismeretek befogadására. Itt töltött évei a tanulói kötelmek hü teljesitése, tanárainak szóló tisztelete, engedelmesség jellemzik. Vajha a mi ifjuságunk is szivében hordozná a tanitás sikerülésének emez elmaradhatatlan tényezőit.

1835—40-ig Somogymegyében a grof Schmidez családnál, mint nevelő tanár lett nyert alkalmazást. 1840-tól 1856 ig fényképészettel, főleg pedig historiai képek festésével foglalkozott. Ezen évben nevezteted ki a brassói rom. kath. gymnasiumhoz és fölemi iskolához rajztanitónak. Mint gyakran rajztanár régen nyugdijba lépett; mint a fölemi iskola rajztanitója élete utolsó órájáig működött; tanitva a brassói rom. kath. hitkozegi ifjuságnak a szép inzés mesterségét, a lelek harmonikus fejlődésének legczélszerezőbb eszközére: a rajzra; működott pontossággal, lelkesedéssel; oly tulajdonok, melyekből a fiatalabb tanitói nemzedék példát meríthet hivatásának hő betöltésehez

Nem hagyhatom említés nélkül a megboldogultnak magán- és társadalmi életét sem. Hisz, — hogy ugy mondjam — tanitónak háromi élete van: hiszen, mint az és társadalmi élete. Magán- és társadalmi életünk nyomja rá az iskolában hangoztatott elveinkre az igazság befogadt. Ha hiányzik a tanitóunk e háromi élete hiszét az ösmerhetjük meg mindjárt a az ezen működés következtében a gyermeki lélekben keletkezett emotiónak sorai hasonló a szalmatüzhöz: a mily gyorsan támad, ép oly gyorsan indul nyugtatnak.

A megboldogult magánélete szakadatlan munkásságról, mély valláosságról és egyszerűségről tanuskodott.

Munkásság az élet sója, mely romlastól azt megóvja. Ez volt az ő élete. Ezen igazságot soha sem téveszté szeme elől. Iskolai órán kívül dolgozó asztala mellett láttuk őt. Vallásos szive különösen az egyházi festészetre terelte őt. S mondhatjuk, hogy ezen a téren nem egy szép művet produkált. Szent képeit, festményeit számos vidéki templomainkban látjuk, ékesítve az Ur házát, áhitatra hangolva a hitbuzgó lelket.

Szive, életének minden egyes mozzanatában mély vallásosságról tanuskodik. Példa legyen előttünk, hogy mint biztosítja a vallásos élet belső tiszta-ságát, mint óvja meg kedélyünk vidámságát még kisö vénségünkben is.

Egyszerűsége szintén utánzandó mintánul szolgálhatna a modern kor azon embereinek, a kik a mily mértékben gondozzák a külső; ép oly mértékben hanyagolják el a belső, t. i. lelki életüket. Ezen egyszerűsége élelem. ruházatban, okozta azt, hogy szerény jövedelméből is tekarítható meg valamit; áldozhatott nemes czélokra. Ily, hogy csak egyet emlitsek, a brassói rom. kath. hitkozegi árvaház-alapját igen szép összeggel gyarapitá.

Társadalmi élete szerénysége, nyájas modor, az emberekkel való elő tudta jelleinzik. Oly éleségei a lélekenek, melyek mintegy önkénytelenül vonják magok után a társadalom tiszteletét, becsülését.

S most lásson velem szeretve tisztelt kartárs! Emlékező a mi s tanitványaidi szeregének hálás szivében örökre élni fog. Legyen könnyű a hant tetemeid fölött s viruljon azon a mi legszeltekinnek erő zöldje, kis tanitványidnak „Nelelejts' virága!

Sp.—

Román dolgok.

Hogyan érzi magát a Gazeta Wekerle m. elnökkel szemben.

Azt hiszi az együgyű, hogy a köztörvényhatóságok Budapesttől — din Pesta — kapták a figyelmeztető, hogy az uj miniszterium törvoszlók. Azután elmondja, hogy Torontál és Szörénymegyékből is üdvözöltek, de nem egyhangulag, hanem csak a többség. Ezt ugy kell érteni, hogy a kisebbséget a románok képezték és igy az erkölcsi győzelem a románok részén? van. Azt várta, hogy Fogarasvármegye, hol a románok többségben vannak, a Szörény és Torontálmegyei kisebbséget follyák követni, de csufosan csalódott Fogarasmegye egyhangulag üdvözölte Hieronymi belügyminiszter és nagy többséggel Wekerle m. elnököt. Ez már aztán tobb mint a mi a Gaz. várt Fagarasiubol.

Le is hordja az atyafiakat egy, mintha mind az ő szolgálatban állanának. Tehát a soldárlatát ismét csütörtökö mondott és ugyen egy Fogarasvármegyeben. „Vai de voi!" Elégel izgat-mozgat, hogy ne szeresse a magiar a magyar kormányt, hogy legyenek elégülletlenek vele a bus románok, de sehogy sem birja kapacitálni ókeet. Mindenütt ő csalódik, ő keserog a natioért.

* * *

Hopp! Itt van a vigasz. Szörénymegye közgyűlésén Mihályi gör. kath. püspök kóré gyűltek a román irástudók, t. i. papok és ügyvédek. Annyit oráltak románul, hogy a magyarok igy kiáltottak fel: „Oláh parlament!" Hogyan el vannak nyomva szegények! Podig Mihály püspök, — kinek atyja 1848-ban Máramarosmegyében a szabadságharczban kitünő szolgálatokat tett — ép ugy beszél magyarul, mint a debreczeni pösök. És mégis oláh parlamentet rögtönzött Lugosan! Ilja Bauer! Tudnod kell, hogy a balázsfalvi érseki szék üresedésben van . . .

* * *

România Constancza megyében — Durdusa — olyan bőségesen termett a nemzeti eledelének való törökbuza, hogy Karcsonyig sem lesznek képesek letörni és hazaiordani. Árpa, kóles szintén igen sok termett.

Van áldás a mamaligának volában, de nincs ára.

„Addá! uram áldást, de nincs haszon benne!

Nagyságos Kapcsány Mór Úr! Fogaras megye alispánjának

Fogaras.

Az utóbbi időben Nagyságod személye ellen intézett ádáz támadásokkal, különösen pedig a „Brassó" czimü lap f. é. 146. számában megjelent, Benedek Gyula által alázó czikk tartalmával szemben mi alulirott fogarasi polgárok s megyei törvényhatósági bizottsági tagok szivbeli kötelességünknek tartjuk, Nagyságos Alispán urat biztositani arról, hogy Fogarasmegyei alispánná történt megválasztása alkalmával Nagyságod iránt oly fényesen nyilvanult szeretetünk, ragaszkodásunk, nagyrabecsülésünk és bizalmunk szivünkből nemcsak itt most hallt, hanem személye iránt intézett támadásokkal szemben tanusitott férfias magatartása által inaga gyulva, azon elhatározást érlelte bennünk, hogy akkor, midőn Nagyságod a haza szent ügyét magára vette, mi most Nagyságod ügyét is magunkévá téve biztositjuk Nagyságos Alispán urat, hogy azon küzdelmeiben, melyeknek a már történtek után itélve, eleibe méz, bennünket magával mindig egy vonalon találja, mivel meg vagyunk győződve, hogy ha nagyságodtal egy sorban küzdünk, az igazság czak mellettünk lehet.

Midőn Nagyságos Alispán urat ismét szeretetünk, nagyrabecsülésünk s teljes bizalmunkról tudosítjuk, maradunk:

Fogaras. 1892. évi deczember hó 10-én

Nagyságos Alispán Ur

tisztelői és barátai:

Max Tivadar császári és királyi nyugalmazott őrnagy, Thierfeld Lipót megyei bizottsági tag, Fleissig József Watzek Anton pék, Schönberger Zsigmond iparos, Fleissig Gyula kereskedő, Glanz Károly asztalos-mester, Benjamin épitész, Taglich József birtokos, gyáros, bizottm. tag, Rottler József kir. jószágigazgató, Czinege György megyei bizottsági tag, Thierfeld Dávid bizottsági tag, Johann Heinrich Roth bizottsági tag Schusto.

„Morassit, magot szornak majd széjjel,
Ha hóval fedve völgy, halom.
Ne aggódjék pizsiny szivecskéd:
Megvéd a rosnvét s irgalom."

Egy perczre mély csend allott be, mindenki a élthemey hatása alatt állott, s hálás tekintetek repültek a felolvasó felé; de legjobban látszott a hatás Ilonkán, szemei ott pihentek a szép ifju arczán, a kinek hangja nemcsak az Ilonka szivében reszkedtetett meg egy-egy kellemes hurt; a kedves leány szemeiben két könycsepp reszgett, mintegy utóhangjaul a versszak végszavainak: „Ne aggódjék pizsiny szivecskéd. Megvéd a részvét," oh, a szavak oly jól estek a szép leány szivének, hisz oly rég aggódik az . . . vajjon lesz e megnyugvása . . . s ha igen? olyan lesz az, minőnek az ő kis szive óhajtja?

A leányok legelevenebbike a notáriusek Lizikéje törte meg a csendet, odaugorva a szoba közepébe s fennhangon indítványozva, hogy: táncozljunk egyet . . .

Nehány leány rögtön kézsen volt az indítvány elfogadására, de Ilonka kérte őket, hogy e táncot halaszzák inkább későbbre s most játszanak valamit.

— Helyes, játszunk zalogosdit, volt egyszere a többség határozata.

— Játszunk „postást" indítványozó az egyik.

— Nem, játszunk „hol az olló?" tanácsla a másik.

— Talán jobb lesz egy „néma játék, javasla a harmadik.

— Várjatok csak leányok, ezek a játékok már mind olyan elavultak, de én tegnap kaptam meg a mi kedvencemben a „Képes Családi Lapot. Naptárát", abban van 24 uj játék leírva, valaszszunk közöl a tanuljuk be s játszuk el egyiket, vagy masikat, s be sem várva a feleletet, a mellékszobába távozott, honnét pár perczi multva a megnevezett Naptárt magával hozva, tért vissza: — itt van például; a „Pandora szelencéjét", olvastam a már tudom is, ez szellemes játék, játszuk ezt.

— Zálogos-e, svagy sem, az a kérdés? Vető fel a megjegyzést a gyógyszerész segéd, én csak zálogos játékot ajánlanék.

— Helyes zugott a férfi fiatalság.

A leányok lesütött szemmel allotta egymás mellett, egyik sem szólt, a miután az, a „ki hallgat beleegyezik", a férfiak eldöntöttnek tartották, hogy zálogost játszanak, s a gyógyszerész ujból faltette a kérdést, hogy a „Pandora szelencéje" zálogos-e?

Ilonka röviden felelte „igen", aztán felolvasta a játékot s megkezdik azt, Ilonka volt az első, a ki a „Pandora szelencéjét keresté", sorba járta a férfiakat s megkérdezte az elsőt; ő e a remény, mely a szelencé ében maradi, s midőn tagadó választ kapott, zálogot adott, igy járt a másodiknál is, a harmadiknál oltalálta. Sorba ment a játék és valamennyi holynek zálogja lett.

Következett a zálogváltás, mely a legkedélyesebben folyt le a „Képes Családi Naptár magálapitotti elvei szerint:

Mikor Ilonkának a zálogára került a sor s három tagból álló bizottság a Naptár kivalastási szabályaik 57-ik pontját alkalmazta: „Fessen arczképet." Tudnillik az illetőnek meg kell csókolnia a bizottság által kijelölt férfi arczát, homlokát és szemeit.

A bizottság egyhangulag Pusztait jelölte ki.

Ilonka arczon vérpiros lett, taglai reszkettek, szive hevesen dobogott s mikor Pusztai közeledett hozzá, alig volt képes lábain megállani . . . az első csók megvaltatott, a második, a harmadik, s midőn a negyedik csókot lehelte a szép fiatal balszemére, lejtsen kimerülten dőlt egy karos székbe, mindkét kezét szivére szoritá, hogy elnyomja annak hangos dobogását . . .

A jelen voltak nem vették észre e válozást, de Pusztai érezte a csók heredt, látta a lángoló arczot, látta a reszkető tagokat s hallotta a szivdobogást . . . és az oly bodogdó tette . . . hisz rég lobog szivében is az a láng, melynek égő fénye most villagiott fel Ilonka szivéből is . . .

A játéknak vége volt, következett a tánc.

A jegyző irnok ölt a zongorához s csupán csárdást játszott. A párok tánczra kelteik. Pusztai Ilonkát kérte fel. Szótalanul járták egymódig, majd Pusztai szorosabban átfogva a sugár derekat, halkan odasugta: — Ilonka kisszezony, kegyed megtalálta a „Pandora szelencéjében" a reményt, — vajjon meg fogom-e in is talalni?

Ilonka elpirult, de tettetté magát, minthn a kérdést nem értené s csak annyit válaszolt: A ki keres, talál, keressen ön is s bizonyára meg fogja találni a reményt.

— Nem ily választ vártam, én a reményt sejtő „Pandora szelencéjét kegyednél keresem már azóta, mióta először megláttam."

E határozott szerelmi nyilatkozatra Ilonka összeszorzott s alig volt képes a tánez ütemét megtartani, bármennyire ragyott s nyilatkozat után, nem hitte, hogy oly hirtelen fog az tétetni hozzá . . . nem volt képes felelni, csupán Pusztai érezte, hogy a leány keze gyöngében megszorítja az ő jobbját . . . e kézszorítás elég válasz volt a tett vallomásra.

Pusztai feledé gyászát, melyet anyja halála okozott s bodogságát kebellel, kettőzötti lelkesedéssel járta a gyors „sebes"-et, kétszer is megujrásza azt. . . .

A hajnal első sugarai behatoltak a tisztartőek lakása alhján, midőn a vendégek elszóltak.

Pusztai Ilonkának kezet csókolt, jó álmokat kívánt s a szép leány gyöngében mámodszor szorita meg az ifju jobbját, mialatt ajkai rebegtek „szép álmokat."

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Károly kereskedő, id. Novák János, Botha Károly, Hirschorn Lipmann bérlő, J. Járos kereskedő, Zanko Emil intéző, Liebich Mór kereskedő, Pöcher Ferencz intéző, dr. Dániel Ödön városi orvos, Berényi Zsigmond gazdasági intéző, dr. Lesmann Henrik orvos, J. Hancz Pächter, Konerth Daniel vendéglős, Zakariás József kereskedő, Vogel János megyei biztosági tag, Sámuel Fleischer, Michael Hentzer, Steinburg Frigyes, Julius Lauritsch kereskedő, Alexander Nehrer kereskedő, Papp István kereskedő és m. biz. tag, Heinrich Enkelhardt kereskedő, Schul Henrich kereskedő, Sučes István szügyártó és biztosági tag, Adolf Fleissig kereskedő, Emanuel Lauritsch ifjabb, Lauritsch Manó, Gelb Armin biztosági tag, Nathan Jakab a „Tachlisie" rendjel birtokosa, tőzsdé főparancsnok és takarékpénztári igazgató, Goosch Frigyes, dr. Hochmann Nándor, Krempels Károly hentes, Roth Lajos bizotts. tag, Krempels Péter birtokos és biztosági tag, Michael Wolff, Kröper Ferencz kereskedő, Michael Kühn, Gleim Richard gőzgyáczos, Fleissig Jakab kereskedő, P. Eleke Lőrincz záradfőnök s helikéz, Simon Jenő megyei biztosági tag, Perdy György biz. tag, Theil Frigyes kalapos-mester, Papp Antal biztosági tag, Jordán Sándor városi és megyei rabbi, Grösser Mihály gyógyszerész, Botha Jakab posta-mester, Fleissig Izrael, Mazura Mihály, Csiki Károly, Rákosi József, Herbert Péter, Burtzi József, S. Grünfeld. Johann Kraft nyug. m. kir. adótárnok, Zakariás Márton kereskedő, P. Kary Ottó, Rössler Nándor, Keresztényi Antal biz. tag, Kovács Gábor, Carl Gebauer, Apfelbaum Mór biz. tag, Konecznyi Richard. Grad la Mote Artur, Schul József, Krempels János vendéglős, Reiner Sámuel, Goldberger Sámuel, Goosch József kalapos, Lauritsch Frigyes. Algyay Károly intéző, dr. Schul Albert, Krauss Sámuel, Czinege Imre ácsmester, Zill Károly nyug. őrnagy, Kakujay Károly kir. tanfelügyelő, Fülöp Mihály, Deutsch Bernát biz. tag, Frjdrich Bangroth, Johann Barza szűcs, Péter Stof biz. tag, Michael Bauer, Móritz Berkó, Bartha Pleskott György cs. kir. alezredes, id. Szabó Károly nagykőcs. albiró, Oros Mihály, Daubel Adolf birtokos, Fleischer Adolf. Riedl Árpád Albert József tisztiartó.

HELYI HIREK.

— **A brassói** ev. ref. egyházi dalárda folyó 1892. évi december hó 31-én tartandó zártkörű dalestélyének műsora: 1. Népdalok. Dománfytől, énekli a vegyesker. 2. Duett, énekli Székely Amália és Bagóti Vilma k. a.-ok. 3. A „vallás fájdalma". Abt Ferencztől énekli a férfikar. 4. Szavalat, Darvas Anna k.a. 5. Pálóczi dal, Mihályi Károlytól (tartozik); énekli a nőkar 10 tagja. 6. „Ima", Kiopstocktól; énekli a nőkar (quartett). 7. Népdalok, Beleznay Antaltól; énekli a vegyeskar. 8. Záradék, a zenekar által. Pont 12 órakor a „Hymnus"-t énekli a vegyeskar.

Mit álmodott Pusztai? . . . Azt, hogy „Pandora szelencéjében megtalálta nővét . .

Mit álmodott Donka? . . . Ki tudná megmondani, do annyi bizonyos, hogy mióta felébredt, ajaka égett . . . ott égett rajta az a csók, melyet a szeretett ifju lehelt arra . . . álmában . . .

Két héttel később a „Képes Családi Lapok" hymen hírei között e sorok voltak olvashatók: „Pusztai Endrs uradalmi ispán eljegyezte Tury Ilona kisasszonyt, Tury János uradalmi tisztartó bájos leányát . . ."

Hat hó múlva a fiatal férj mellett ült a boldog fiatal asszony, kezében a „Képes Családi Lapok Naptára", s együtt olvastak a jáékok közt a „Pandora szelencéjét."

— Ez a játék nyiltotta meg boldogságom egét, — szólt a férj.

— S ez a Naptár nyiltotta fel az én boldogságom menyországnak ajtaját, — felelé a nő, — ugyebár Endrém e lapot és a naptárt mindenkor ugy szeretted számomra.

— Meg édes életem, a meddig csak élni fog e vilalat.

A boldog menyecske forró csókja volt jutalma a férjnek, tett ígéretéért.

— **A brassói** orthodox israelita hitközség e napokban tartott közgyűlésében egy templom melöbbi épitését elhatározta és enélfogva Adler Jaksb R., Eisenstein Jakab és Rözer Adolf urakból álló állandó templom épitési bizottságot küldött ki, mely bizottság az időszerinti teendője: egy alkalmas épitési helyet szerezni, ingyenes épitési terveket taníitat előjegyzéseket és pénzösszegeket templomi tiszteletjegyre átvenni. Időről-időre köteles a bizottság működéséről időjelentést a hitközség elöljárósága elé terjeszteni.

— **A helyben** alomászoró cs. és kir. hadsereg és a magy kir. honvédség tisztikara, valamint tisztviselői 1892. december 31-én Sylveszter-estéjén, 1893. január 19-én zenestélyt, 1893. február 11-én táncz-koszorut rendetnek a Central szálloda Nr. 1 termeiben.

— **Halálest.** Copony Ede orvostudor, sebész és szülész tognapelőtt este fél 10 órakor 53 éves korában kimult. Erdelyérzi hanák leghiresebb orvosunk egyike volt, ki Nothnagel hires bécsi orvos elismerésében is részesült. Erőtlejes alakját megtörte az utóbbi években az elmebaj, mely minden második évben rövid időre megbontotta őt. S daczára ennek teljes bizalmai élvezte a városszerte a betegeknek, kiknek ágyához minden valószínos esetben hivatott. Benne a tudomány egyik valódi bajnoka szállt sirba s a szenvedő embersig önzetlen barátja. Temetése holnap decz. 16-án d. u. 3 órakor megy végbe az ev. temetőben. Legyen emléke áldott s könyörgjünk a róg, mely drága tetemére hull !

— **Jegyzői** vizsga Bassakom, Feketehalmi Mott János, krizbai Ilyés Károly és thrkési Giró Szasz Istvan jegyzőjelöltt ujra a hó 14-én az iráseli, 15-én a szóbeli jegyzői szigorlatot sikerrel letették.

— **Necrolog.** A brassói rom. kath. főelemi iskola tanítótestülete szomoru szivvel jelenti, hogy a szeretett kartárs és önzetlen emberbarát Pfeiffer József rajzlanitó a brassói róm. kath. főelemi iskolában és nyug. fögym. rajztanár f. év és hó 14-én d. e. egynegyed 11 órakor, a halotti szentségok áhitatos felvétele után életének 81-ik és brassói működésének 37-ik évében agyszélhudés következtében megszünt élni. A boldogultnak hült tetemei f. hó 16-án d. u. 3 órakor fognak a róm. kath. főelemi iskola rajztermébol a bolonyai r. kath. sirkertbe örök nyugalomra kiküsztetni. Lelkéért pedig az engesztelő szt. miseáldozat f. hó 17-én d. e. 9 órakor fog a r. k. plebánia templomban az egeb Urának bemutattatni. Legyen emléke áldott, nyugalma csendes !

— **A brassói** Protestáns Nőegylet, mint halljuk, a zajoni községi iskolába járó 5 leány és egy fiu czigánygyermekről is kegyeletteel megemlékezett és részben téli ruhákkal látta el őket. Hazafias derék nőegyletünk az első merynékben városunkban, a kik az igazán elhagyatott néptaj közmivelődésének le betövé tételére alló ke sit kinyujtotta. „Hiszen azok csak czigányok", mondja szűkkebluségi. Igaz czigányok de emberek, a kik 400 éve laknak közöttünk a várjak, hogy emberileg bánjunk velük.

CSARNOK.

A negyven királyfi.

Török népmese.

(Folyt. és vége.)

Harmadik napon reggel ismét utnak indultak, s estére lejutottak egy forráshoz, s ott letelepedtek — mind el is aludtak. Még a legkisebbik is. Hát uramfia! Éjfélkor nagy recsegés, ropogás, dörgés támad, hogy reng belé a föld; s egy iszonyu hang kiálta, hogy álljon elő, a ki a két testvéremet megölte! Nosza megijednek mind a harmincz kilenczen, csak a legkisebbik nem veszitette el a bátorságát; elmondta hamarjában a bajtjainak, hogy ereszkedjenek le a czárda kutjára, vigyék haza a negyven leányt s a trmérdek kincseiköra is kaptak azok rögtön (reggel lovakat szerezzék volt maguknak) ó meg elkezdett viaskodni a sárkánynyal.

Háromszor, négyszer csaptak össze, de egyik sem bírt a másikkal. Erre azt mondja a sárkány, hogy lépjenek egyességre; ő nem bántja a fiut, ha megigéri, hogy elhozza neki a Csinimácsin szultán leányát; megteheti könnyen, mert erős, ügyes, szép ember. Riállott az alkura a fiu; Csampalak pedig (ez volt a sárkány neve) adott neki zablát, hogy menjen el vele jókor reggel a forráshoz; inkább oda jönnek az ajgirok*) vizet inni. Zabolázza meg az egyiket, üljön a hátára; majd elvisszi az Csinimácsin király országába. Ugy is lett: a királyfi rápattant hirtelen egy ajgir hátára, s azt mondta neki, hogy vigy el engem Csinimácsin szultán főrárosába.

És ugy lett, a miként kivánta. Mikor megérkezek, kivette a királyfi az ajgir szájából a zablát s bement a városba. Alig lépett egy nehányat, találkozott egy öreg anyókával, a ki megszólitotta, hogy mi járatban van, mert ésszre vette, hogy idegen. Elmondja a fiu, hogy ő csak azért jött, hogy a szultán leányát láthassa.

Azt mondja az öreg asszony, hogy a kertben lakik most épen a szultán leány egy kőkben, menjen a kertbe ott majd meglátja. Elment a királyfi, s a kertben az udvarmesterrel találkozott, a ki megkérdezte tőle, hogy mit akar? A fiu azt felelte, hogy be akar állani kertészinek. Elfogadta az ajánlatot az udvarmester örömest. Egy reggel, mikor a fiu a rózsákat öntözte, meglátta a szultán leányt s mindjárt beleszeretett.

Harmadnapra rábirta a fiu a leányt, hogy szökjenek meg. Elöbbitta a táltost, ráülteek s azzal, kő előttem, kő utánam. Utközben megmondta a leánynak a királyfi, hogy Csampalakhoz viszi ugyan, de azért ne féljen, s igyekezzék megtudni, hogy mi a sárkány talizmánya, mert akkor azán boldogok lesznek. Megnyugodott benne a leány, s mikor Csampalakhoz értek, olyan ügyesen viselte magát s szebben szemes, hogy a királyfi egészen meg volt lepve.

A sárkány nagy örömmel fogadta a szép leányt, ugy megszeretette, hogy tejbe-vajba fürösztötte, harmincznárom rabszolgával bocsátott rendelkezésére, s ő maga is mindent megtett, a mit az parancsolt neki, hogy a kegyet megnyerhesse. Alig két három nap multva kitudta a leány a sárkány talizmánját s küldte az ajgirt a királyfihoz, hogy vigye el oda, a hol a sárkány talizmánját őrzik.

Felül a fiu a táltosra, behunyja a szemét s mire kinyitja egy nagy sivatagon van nak. A puszta sivatag közepén egy süveg alaku hegy volt, a hegy tetején pedig egy szép palota. A palota előtt megáll a táltos, s azt mondja, hogy itt örzik a Csampalak talizmánját. Mikor felérnek, vegye ki a szájából a zablát s kösse vele a fejét a kapu sarkához, ő majd egyet nyerit, a sákor megnyilik a kapu. Abban a pillanatban, mikor a kapu megnyilt, vágj villámgyorsan magad elé a karddodal, de ugy hogy kettő szeljep azt, a mi előtted megjelenik: ha ezt meg nem teszed, meg kell halnod, jól vigyázz tehát — mondja a fiunak az ajgir. Nagyot is vágott a fiu abban a pillanatban, mikor a táltos elnyerítette magát; egy óriási nagy oroszlán volt az, a mihez hozzávagott; kettő is vágta tortát ugy, hogy egyet sem moczczant többet. De a kard is kettő tört.

Felvágja aztán az oroszlán gyomrát, s egy nagy kalitkát talál benne; a kalitkában három fehér galambot. Ezek a galambok voltak a Csampalak talizmánjai.

Kiveszi az egyiket a királyfi, simogatja, nézegeti: hát egyszer csak kirepül a kezéből a galamb; utána az ajgir nagy hirtelen, elfogja és kitekeri a nyakát, s inti a királyfit, hogy a másik kettőt ki ne vegye, mert ha valamelyik elrepül, jaj lesz neki. Aztán a sárkány palotája felé indultak, hogy a szultán leányt megszabaditsák. A kapu előtt az ajgir kivette a második galambot is a kalitkából s megölte. A mikor bementek Csampalakot a földön fekve találták; nagyon el volt gyengülve, ugy hogy mozogni sem tudott! Mikor meglátta a harmadik galambot, kérni kezdette a királyfit, engedje meg, hogy megsimogathassa a galambját; meglágyult a szive a királyfinak s már-már oda akarta adni a galambot, de a szultán-leány oda szaladt, kikapta a kezéből s megfojtotta a galambot, a mire a sárkányból kiszállt a lélek.

A leány rögtön menni óhajtott, hogy az apját megnyugtassa; és szután a királyfi apját is testvéreit láthassa. Azonnal fel is ültek a jó táltos hátára, a vitte az őket hegyenvölgyen keresztül, ugy hogy egyszer csák azon vették észre magukat, hogy az öreg Csinimácsin szultán előtt állanak, a ki nagyon boszult a leányáért és keresztette mindenütt; meg örvendett n gyon, hogy olyan nagy hős és dél-czeg ember lesz az ő vejo, s hogy a leánya annyira boldog.

Ünnan aztán haza indultak a királyf apjának udvarába, a hol a harmincz kilencz testvér megnősült volt s czak a negyvenedik leány várta szivszakadva a királyfit. Volt nagy öröm, mikor az elvesztetnek hitt fiu haza érkezett; feleségül vette a negyvenedik leányt is. s boldogan éltek mindnyájan, vagy tán ma is élnek; lehet, titeket is meglátogatnak.

(Dr. Kunos gyűjteményéből.

*) Az ajgir a török mesék vizi táltosa. Tengerből jön eli reggel, s oda tér este ismét vissza.

Számszerint negyvenen vannak; minden reggel forrás vizet isznak s ha okkor valaki megnyergeli valamelyiket, zablát tesz a szájába s ráül a hátára az alatt, a mig iszik, olyan hű parapát szerez magának, a mely egy pillanat alatt bárhovy lvisz is s megvédi minden baj ellen.

735 á. szám.

Hirdetmény.

A nagyméltó**ságu vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszterium az 1892 évi november hó 11-én kelt 39123 számu rendeletével az apáczai állami iskola épületének helyreállitását 1158 frt 81 kr. összeg czéljára engedélyezte.**

A fentemlitett munkálat fogantatositásának biztositása czéljából az 1892 évi december hó 30-ik napjának d. e. 9 órájára a brassóvármegyei m. kir. állampénztári hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalásra vonatkozó, az engedélyezett költség után számitandó, s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatukat kittzött nap 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki müvelet és részletes feltételek a nevezett megy. kir. államépitészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Kelt Brassóban, 1892. decz. 11-én.

Brassómegyei m. k. épitészeti hivatal.

646 (1—1).

15930/1892. sz.

Pályázat.

A Brassó városi erdészeti hivatalnál zernest-törcsvári pagonyban két I. osztályu erdőőri állomás betöltendő.

Az illetőnek állanak: évi 266 forint fizetésből, szolgálati ruházatból és 24 ürméter bükk dorongfa járudosságból helyben az erdőben.

Pályázók tartoznak az 50 kros bélyeggel ellátott folyamodványukhoz a következő bizonyitványokat csatolni és pedig: egy erkölcsi bizonyitványt utolsó tartózkodási helyükről kiállitva, egy bizonyitványt arról, hogy az erdőőri szakvizsgát Magyarországon letették, továbbá a testi épségüket és az erdőőri szolgálatra való alkalmasságukat igazoló bizonyitványt, nemkülönben arról, hogy a három hazai nyelvet birják és németül irni tudnak, s végül hogy a 24-ik életkort betöltötték és a 40 évet meg nem haladták; az akként felszerelt folyamodványok folyó évi december hó 26-ig alólirt városi tanácsnál átnyujtandók.

Brassó. 1892. évi december hó 7-én.

643 (2—2) **A városi tanács.**

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Sz. 406—1892. végr.

Arverési hirdetmény.

Alólírt birósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t. cz. 102. §-sa értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a brassói királyi törvényszéknek 4727/1892. sz. a. kelt végrehajtást rendelő s a brassói kir. jóriságnak 7750/1892. sz. a. kiküldetési tartalmazó végzése folytán a brassói első takarék és önsegélyző szövetkezet javára Rozner Jakab ellen 350 frt tőke, ennek 1892. évi március hó 16 napjától számitandó 6% kamatai és eddig összesen 15 frt 10 kr. perköltségi követelés erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás alkalmával birólag lefoglalt és 305 irtra becsült ékszerek nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a 8818/1892. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszinen, vagyis Brassó, bolvárosi Weiss Mihály-utca 14. sz. a. a végrehajtató pénzintézet irodai helyiségén leendő eszközlésére 1892-ik évi **december hó 17-ik** napjának délelőtt 10 órája határidőül kitüzetik és ahhoz a vonni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX t. cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alól is el fognak adatni, a netalánt elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogaikat az emlitett t. cz. 111. és 112. §-a alapján árverés megkezdésig érvényesitsék.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881 ik évi LX. t. cz. 108. §-a szerint fizetendő.

Kelt Brassóban, 1892-ik évi november hó 30 án.

BORSOS ZSIGMOND.
kir. bir. végrehajtó.

650 (1—1)

Szám 8512./1892 tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Földvár község és társai végrehajtatónak néhai Schmidt János hagyatéka sib. végrehajtást szenvedő elleni 444 frt 73 kr. tőkekövetelés és járiránti végrehajtási ügyben a brassói kir. törvényszék területén levő Földvár község területén fekvő a foliáró 2657 sz. tükrben A+a. foglalt 782. és 783 hrsz. tekvőre az árverést 1900 trban ezennel megállapitott kiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi **j-nuár hó 16-ik** napján délelőtt 9 órakor Földvár község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-n jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet S. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX 1.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a birósagnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1892. évi szeptember hó 30-án.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság

KOVÁCS.
egyesbíró.

645 (1—1)

674/a. szám.

Hirdetmény.

A nagymélttóságu vallás és közoktatásügyi m. kir. ministerium az 1892 évi October hó 24-én kelt 36902 számu rendeletével a Brassó Kapu-utczában levő almipitvarban egy czirjánra megszerzett telken levő czirfalépitkezést 1682 frt 88 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlitett munkálat fogantositásának biztositása céljából az 1892 évi deczember hó 30-ik napjának d. e. 9 órájára a brassóvármegyei m. kir. államépitészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számitandó, s a részletes feltételekben előirt 1% -nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatokat kitüzött nap 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel későbben érkezettiek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki müvelet és részletes feltételek a nezett magy. kir. államépitészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Kelt Brassóban, 1892. decz. 11 én.

Brassómegyei m. k. épitészetikihivatal.

647 (1—1).

Nagy díszoklevelek. Legfelsőbbj elismerés.

RÁTH MÓR

könyvkiadóhivatala és könyvkereskedése

Budapesten, Gizella-tér, a Haas-palotában.

Ezen több mint 35 éven át közbizalomban részesülő könyvkereskedés és könyvkiadóhivatal. *József főherczeg és családja, a m. k. Egyetem, m. t. Akadémia, Nemzeti Museum, Orszaggyűlés, Főúriházi tagjai, számos kitüntemény nagy czaládi könyvtár, a. Érseki, Püspöki kar, Clerus számos tagjának, a Budapesti és több vidéki kir. Tábla, a legtöbb kir. törvényszék, Ügyvédi kamara Jogász egylet, a legtöbb elkülönitő ügyvéd, biró és számos központí nagy országos és número szám vidéki alsóbb és felsőbb Iskolai, Közművelődési és Kaszinói, Olvasóegyletek könyvtárai, a politikai és tud. élet legtöbb kitünőségének stb.* könyvtárusa, ezentul is fáradjanak fogja tekintani *az ál'alánosan nyilvánuló népszerűségét* fentartani.

Mindennemű irodalmi megbizásokat *a legnagyobb figyelemmel és a legtöbb lejutányosabban eszközöl.* Minden bárhol és bárki által hirdetett, *bármily nyelv leszálitott árú müvek* is, lehetőleg postafordulatával *vagy a külföldről* is *legnyugotabban beszerezendnek,* mint a *Párizssal, Londonnal* és minden nagyobb irodalmi központtal direkt összeköttetésben állunk.

Saját nagyszabásu kiadásaink különös figyelembe ajánltatnak; ezeknek jegyzéke azonkak is jó szolgálatot tesz, kiknek sem idejük, sem kedvök a számos, gyakran nagy furfangyal s nyegleségel szerkesztett könyvjegyzékekből a czélban jó de megvetésre érdemes müveket kiszemelni. Ezen jegyzékünk a legnagyobbb irodalmi tudatosuló, mert csak elismert jeleséget, diszesen nyomatott, jutányos, részben leszálitott áru, válogatott müvket tartalmaz, minden — mai nap oly divatos — jegyzég kizárásával.

A középtanodai tankönyvek legujabban kiadott catalogusában kiadásaink tulnyomó része — közel 200 kötet — megcáfolva van ajánlva, az intézetek számára több példányban is, mi kétségtelő elismerése azon tekintsünknek, miszerint kiadásaink csak a legnagyobb szinonalon álló magyar és külföldi müvket — ezek ot csupa kitünő fordításokban — ölelték fel; hisen köztudomásu dolog, hogy az ujabb magyar remekirók is többnyire ál'alunk adattak ki. *A tanáregyesület catalogusa nyomaton készöggel szolgálunk ugy saját, mint a más kiadók ajánlott müvére nézve bőveb tájékoztatásoal.*

Arra figyelmeztetjük a t. közönséget, hogy az antiquáriusok által hirdetett minden mű általunk legalább is azon áron kapható, mely az ó catalogusaikban előfordul, és hogy megegyezés folytán *részletesítéseket* is elfogadunk. 649 (1—1)

16253. sz.
892

Hirdetmény.

A Brassó város különböző kezelési ágainál előforduló munkálatok és szállitások az 1893. évi április hó 1-ső 1895. évi márczius hó 31-ig terjedő időre ajánlati uton fognak kiadatni.

Az 50 kros beleyegel ellátott zárt irásbeli ajánlatokhoz a vállalkozó által teljesitendő biztositék uton számitott 50%-nyi bánatpénz csatolandó és pedig:

a kőmives munkákért egy	. . .	300 frtnyi.
a kőtaragó munkákért „	„ . .	120 „
az ácsmunkákért „	„ . .	300 „
a cserépfedő munkákért	. .	50 „
a bádogos és üveges munkákért	.	50 „
az épitő és bútorasztalos munkákért		200 „
a lakatos munkákért	. . . .	200 „
a festő- és mázoló munkákért	.	50 „
a kövező munkákért	. . . .	300 „
a gépmunkákért	. . . . .	30 „
a vasárúk szállításért	. . . .	50 „

biztositék.

Az ajánlati tárgyalás szerdán 1893. évi január li én délelőtti 10 órakor tartatik meg a városi gazdasszati hivatalnál és a vonatkozó ajánlatok, melyek azon nyilatkozatot kell tartalmazniok, hogy ajánlattevő a feltételeknek magát aláveti, a jelöl óráig ugyanott átnyujtandók.

A fent jelzett munkákra vonatkozó feltételek, szabályzat és árszabály betekintésre és lemásolásra a közönséges hivatalos órák alatt a városi épitési hivatalnál ki vannak téve.

Brassó, 1892. évi december hó 7-én.

A városi tanács.

640 (2—2)

Tiszta vér

az egösség!

Titkos betegségek, **görvély, kiütések** és **sápadtság, általános bágyadtság, gyöngeség ellünnek** az egészségen ismételt!

Sikeres eredményért kezeskedünk gyógymódunk használata mellett.

Kérdéseknél válaszbélyeg melléklendő.

„Office Sanitas" Párisban, 30., Faubourg Montmartre.

480 (20—*)

TUTSEK E.

temetkezési intézete,

BRASSÓ, Kapu-utcza 4. sz. a Tehén-piacz sarkon.

Ajánlja a n. é. közönség becses figyelmébe — előforduló halálesetek alkalmára — jól berendezett **temetkezési intézetét**, hol minden a temetkezéshez szükséges tárgyak a legolcsóbbtól a legfinomabbig, mindig készletben és jutányos árakban találhatók.

Ércz-koporsók bizományi raktára a legelső **b é c s i** ércz-koporsó gyárból.

Saját műhelyében készült mindennemű fakoporsók, — díszes kiállitásu **ércz utánzott** koporsók és finom polituroztt **cserefa**-koporsók olcsó árakban. — Továbbá szép **sir-koszoruk** és koszoru **szalagok**, valamiut minden a temetkezéshez szükségelt czikkek jutányos árban kaphatók.

Márvány siremlékek képviselete.

Saját diszes halottas kocsi 2 és 4 fogatuan, valamint egész ujjonan épitett diszes **kék gyerek halottas kocsi** és minkettőhez kivánatra a tesvivők is a nagyérdemű közönség becses rendelkezésére állanak.

Elvállalok nagyon méltányos árakért teljes kiállitásokat, minden osztály szerint, vallás és nemzetiségi különbség nélkül oly formán: hogy az illető gyászoló családnak semmi utánjárása nincsen, melyeket az eddig ismert pontosággal és egybevágó renddel intézek el, a miért is előforduló halálesetek alkalmára becses pártfogásukba ajánlom intézetemet.

Végül pedig ajánlom **közvetitő, cselédszerző** és **ügynöki** intézetemet is, melynél a pontos eljárás szintén fő feladatom.

Kiváló tisztelettel

Tutsek E.

331 (20—*)

„Rákóczy Ferencz" keserüviz-forrás.

Tulajdonosa:

LOSER JÁNOS, BUDAPESTEN.

A valódi **„Rákóczy Ferencz"** keserüvíz az első helyet foglalja el a keserüvizek sorában. Az ásványi alkatrészek dusgazdagsága, azok kedvező viszonya és a sok keserüvizben kimutatható **salétromsav ammoniak stb., káros** anyagoknak teljes hiánya feltétlenüllehetővé gyógyitallá teszik. Gyógyszerek esetekben, melyekben a keserüvizek alkalmazást nyernek.

Biztos hatásu és legkisebb kellemetességet vagy fáradalmat sem okoz, utána gyomormegkeményedés vagy egyéb káros következmény nem mutatkozik s még hazamosabb használat után sem hat zavarólag az emésztő szervekre, izo pedig aránylag kellemes; mindezek oly előnyös tulajdonságok, melyekre figyelmet fordtani minden fogyasztóra nézve a legnagyobb jelentőséggel bir; s az itt mondottak szolgál janak egyszersmind intésül azon téves nézet ellen, mintha a keserüvizek csupán hajtó hatásával a valódi eredmény elérhető lenne.

A valódi „Rákóczy Ferencz" keserüvíz orvosi tekintélyek szakvéleménye szerint a legkedvezőbben felel meg mindazon követelményeknek, melyek egy keserüvizt általában megkivánatnak; ezért a vásárlásnál elővigyázat szükséges s csak oly keserüvíz vegendő, mely már évek óta a legjobbnak bizonyult. 619 (4—10)

Óvás: Határoztatott „Rákóczy Ferencz" keserüvizet kérjünk s csak akkor fogadjuk el ezt, ha a czimkén a czég Loser János Budapest és az aláirás: Loser János világosan látható.

Brassó, nyomatott a kiadó-tulajdonos KÖZMŰVELŐDÉS irodalmi és műgyomdai részvénytársaság könyvnyomdájában.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.